

KONKURRENSVERKET	
2015 -04- 0 1	
Avd	
Dnr	
KSnr	Aktbil

KLAGANDE

Ranpro Group Nordic AB, 556874-8189
Box 547
175 26 Järfälla

MOTPART

Malmö kommun
205 80 Malmö

Ombud: Advokaten Johan Tollgerdt och jur. kand. Annika Andersson
Advokatfirman Lindahl KB
Studentgatan 6
211 38 Malmö

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Malmös dom den 13 januari 2015 i mål nr 8339-14,
se bilaga A

SAKEN

Offentlig upphandling

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten meddelar prövningstillstånd.

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Ranpro Group Nordic AB (Ranpro) yrkar att kammarrätten ålägger Malmö kommun att förändra kraven i upphandlingen genom att inte kräva anpassning till Svenska Brandskyddsföreningens regler för automatisk brandan-

läggning, SBF 110:6, alternativt SBF 110:7. Ranpro anför huvudsakligen följande. Förvaltningsrätten har felaktigt bedömt att Byggproduktförordningen (EU) nr 305/2011 inte har betydelse när det gäller att följa bestämmelserna i lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, förkortad LOU. Förvaltningsrättens resonemang undanröjer alla hinder för t.ex. en kommun att ta fram helt egna byggregler och åsidosätta Byggproduktförordningen, trots att en EU-förordning ska stå över all nationell lagstiftning och nationella föreskrifter. Detta kan inte vara förenligt med EU-rätten.

Förvaltningsrätten gör en felaktig tolkning av nyttan med en brandförvarstablå och den s.k. brandkårsnyckeln. Behovet av en brandförvarstablå är i dag väldigt litet. Dagens moderna brandlarmsystem visar på ett tydligt sätt vilken sektion och vilken detektor som avgett larm i behörighetsnivå 1, dvs. den nivå som är åtkomlig utan manöver med nyckel (t.ex. brandkårsnyckel) eller kod. Det är först efter att räddningsinsatsen avslutats och det inte finns krav på att åtgärderna ska göras inom viss tid som Räddningstjänsten eventuellt behöver tillträde till behörighetsnivå 2 för att återställa utlöst larm. Detta behov uppstår dock allt mer sällan. Dagens brandmän är även vana vid tekniska system med t.ex. värmekameror och vid menyer i systemen. Därmed finns det inget som talar för att en brandlarmcentral utan brandförvarstablå skulle innebära en risk för liv eller hälsa.

Hänvisningen till SBF 110:6 medför att utländska tillverkare och distributörer får ökade kostnader för att kunna saluföra sina produkter i Sverige. För en tillverkare med liten marknadsandel påverkar kostnaderna produktpriset så kraftigt att det uppstår svårigheter att konkurrera på den svenska marknaden. I förfrågningsunderlaget lämnas inte heller något utrymme för tillämpning av standarder med krav som är likvärdiga med de i SBF 110:6. Underlaget lämnar således inte något utrymme för leverantörer som tillämpar andra standarder, även om dessa uppfyller kraven på ett likvärdigt sätt. Eftersom svenska och utländska leverantörer därmed inte ges samma förut-

sättningar att lämna anbud i upphandlingen behandlas anbudsgivarna i upphandlingen inte på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten finner skäl att meddela prövningstillstånd och tar upp målet till omedelbart avgörande.

Kammarrätten gör samma bedömning som förvaltningsrätten. Överklagandet ska därför avslås.

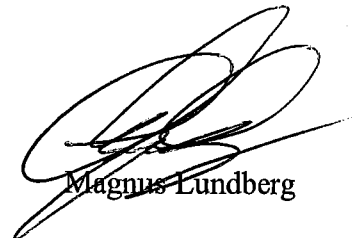
HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Raymond Grankvist

Lennart Berglund
referent

Magnus Lundberg

/Tore Arvidsson

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I MALMÖ
Avdelning 1
Sune Wennerberg

DOM
2015-01-13
Meddelad i
Malmö

Mål nr
8339-14

Bilaga A

1

SÖKANDE

Ranpro Group Nordic AB, 556874-8189
Box 547
175 26 Järfälla

MOTPART

Malmö stad
205 80 Malmö

Ombud: advokaten Johan Tollgerdt och jur. kand. Annika Andersson
Advokatfirman Lindahl KB
Studentgatan 6
211 38 Malmö

SAKEN

Överprövning enligt lagen om offentlig upphandling (LOU)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår Ranpro Group Nordic AB:s ansökan om ingripande enligt LOU.

Dok.Id 231394

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 4522 203 20 Malmö	Kalendegatan 6	040-35 35 00 E-post: forvaltningsrattenimalmo@dom.se	040-97 24 90	måndag – fredag 08:00-16:00

BAKGRUND

Malmö stad genomför med förenklat förfarande en upphandling avseende totalentreprenad gällande byte av brandlarm på Bulltoftaskolan, Mathildensborgs vårdboende och Videdals privata skola, projektnummer 6B70.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Ranpro Group Nordic AB, nedan Ranpro, ansöker om överprövning av upphandlingen och yrkar att förvaltningsrätten ålägger Malmö stad att förändra kraven i upphandlingen genom att ta bort hänvisningen till SBF 110:6 samt kravet på integrerad brandförvarstablå. Ranpro begär vidare att förvaltningsrätten inhämtar yttrande från Boverket. Som grund för sin ansökan anför Ranpro bl.a. följande. I det förfrågningsunderlag som ligger till grund för upphandlingen finns allvarliga fel som strider mot svensk och europeisk lagstiftning samt omöjliggör för sökande att lämna anbud direkt eller via återförsäljare.

Genom att i rambeskrivningen för respektive objekt samt i senare daterade anbuds-PM kräva att brandlarmsanläggning ska vara utförd enligt SBF 110:6 bryter Malmö stad mot den harmoniserade europainormen SS-EN 54-2 samt Byggproduktförordningen (EU) nr 305/2011. I Malmö stads skallkrav återfinns dessutom krav att centralutrustningen ska vara försedd med integrerad brandförvarstablå.

Normen SBF 110:6 föreskriver bl.a. att utrustningen ska genomgå ytterligare "svenskt intygande" utöver den obligatoriska märkning som krävs enligt byggproduktförordningen. När det gäller brandlarmsprodukter som ingår i byggproduktförordningen ska uppfyllande av respektive standard, i detta fall SS-EN 54-2, uppvisas genom ett certifikat utfärdat av ett ackrediterat certifieringsorgan samt en prestandadeklaration. I europastandarden

SS-EN 54-2 framgår dessutom tydligt att det är exklusivt för tillverkaren att välja metod för tillträde till centralutrustningens behörighetsnivå 2 (t.ex. med kod, kort eller nyckel) samt om larmet ska visas med optisk sektion-indikering eller i grafisk display.

När det gäller Boverkets byggregler BBR 20 hänvisar dessa endast till kapitel 3 i SBF 110:6. Denna begränsning har gjorts medvetet av Boverket i samband med anpassningen av BBR till byggproduktförordningen för att undanröja risken att komma i konflikt med det som anges i denna. Således hänvisar inte Boverkets byggregler till något krav att centralutrustningen ska förses med integrerad brandförvarstablå, då avsnitt 3 i SBF 110:6 endast avhandlar planering. Dessutom framgår det tydligt i BBR 20 "Allmänt råd" att komponenterna ska verifieras enligt SS-EN 54. I räddningstjänstens dokument återfinns inte heller något krav på att ansluten brand-larmanläggning ska vara utförd med integrerad brandförvarstablå enligt SS3654. Då det inte finns något krav på integrerad brandförvarstablå vare sig i Boverkets byggregler eller i Räddningstjänsten Syds avtalsvillkor faller argumenten för att ange ett skallkrav på att centralutrustningen ska vara försedd med integrerad brandförvarstablå enligt SBF 110:6. Kravet på integrerad brandförvarstablå är således upphandlingsrättsligt felaktigt, då kravet inte kan anses proportionerligt och därmed även strider mot likabehandlingsprincipen då ett sådant skall-krav skulle gynna vissa leverantörer/tillverkare och utesluta ett stort antal andra.

Malmö stad hävdar felaktigt att SBF 110:6 och SS-EN 54 inte kan vara motstridiga även om man påstår att hänvisningen till SBF 110:6 främst rör projektering, installation och placering. Normen SBF 110:6 är som den i dag är skriven även en produktnorm då den ställer krav på produkter, vilka är motstridiga till SS-EN 54.

Genom hänvisningen till SBF 110:6 ställs automatiskt kravet på att centralutrustningen, utöver den obligatoriska CE-märkningen, måste "intygas". Detta medför att tillverkaren måste genomföra kompletterande provningar hos ackrediterat provningslaboratorium samt intygande hos certifieringsorgan. Ranpro importerar och distribuerar brandlarmsprodukter som uppfyller samtliga krav i enlighet med den harmoniserade standarden SS-EN 54 samt byggproduktförordningen. Genom de krav som Malmö stad ställer i sitt förfrågningsunderlag för den aktuella upphandlingen utestängs, direkt eller indirekt, Ranpro (och ett flertal andra leverantörer) från att kunna delta i upphandlingen. Kostnaderna för att erhålla den för kraven i byggproduktförordningen obligatoriska CE-märkningen och certifieringen för att visa att centralutrustningen överensstämmer med SS-EN 54 överstiger generellt mer än 1 Mkr, vilket tillsammans med utvecklingskostnader i hög grad påverkar produktpriset. De krav som Malmö stad ställer genom hänvisningen till SBF 110:6 kräver ytterligare kostnader på cirka 100 – 150 Tkr enbart för att ges tillträde till den svenska marknaden, vilket för en mindre tillverkare/distributör som säljer 50 - 100 system per år innebär en klar konkurrensnackdel.

Malmö stad hävdar felaktigt att Boverket genom kraven i BBR indirekt skulle ställa krav på att anläggningen måste utföras med anläggarintyg enligt SBF 110:6. Enligt ett sådant resonemang skulle även Boverket således kräva att centralutrustningen måste förses med ett svenskt intyg utöver det i byggproduktförordningen obligatoriska CPD/CPR-certifikatet. Ranpro hävdar att Boverkets byggregler (BBR 20) inte på något sätt ställer krav på att anläggningen ska utföras fullständigt enligt SBF 110:6.

Malmö stad har reducerat ner skall-kraven på att anläggningen måste utföras enligt SBF 110:6 till de krav som ställs i Boverkets byggregler (BBR 20) samt de krav som räddningstjänsten ställer upp i sin "kvalitetsplan". Dessa krav torde heller inte kunna vara av den digniteten att det skulle för-

anleda ett proportionerligt skäl att ställa högre krav på brandlarmets produkter än det som ställs i standarden SS-EN 54. Räddningstjänstens uppdrag i samband med ett automatlarm måste delas upp i två delar, dels det uppdrag som innefattar räddningstjänst, det vill säga den del som ingår i räddningstjänstens åtagande enligt räddningstjänstlagen, dels det uppdrag räddningstjänsten utför efter det att räddningstjänst upphört, vilket är att betrakta som teknisk åtgärdsservice. Den tekniska åtgärdsservicen sker efter det att räddningstjänst avslutats och fara för liv och hälsa inte längre är påkallad. När det gäller användandet av brandförsvarstablå för återställande av utlöst brandlarm så sker det först efter att räddningstjänst avslutats. Vid ankomst till ett automatlarm behöver således inte räddningstjänsten använda nyckel för att se vilken sektion/larmadress som avgett larm. Detta visas automatiskt i brandlarmsystemets display. Kravet på att uppfylla SBF 110:6 gällande att centralutrustningen ska kompletteras med "svensk brandkårsnyckel och brandförsvarstablå" har därför inte någon relevans för den del som är att betrakta som räddningstjänst. Kravet i SBF 110:6 att centralutrustning ska "tilläggs-certifieras" i Sverige utöver den obligatoriska certifiering som krävs enligt byggproduktförordningen är således oproportionerligt och bryter därför mot de upphandlingsrättsliga principerna.

Genom den upphandlande myndighetens förfarande har bolaget lidit skada eller kan komma att lida skada då man genom de krav som ställts utestängt Ranpro från att kunna avge anbud. Även om Ranpro har centralapparater som uppfyller de funktionskrav som anges i SBF 110:6 utestängs bolaget från upphandlingen genom det krav som ställs på "svenskt intygande" utöver den obligatoriska CE-märkningen enligt byggproduktförordningen. Ranpro hävdar även att kravet på "svenskt intygande" strider mot kraven i byggproduktförordningen, LOU samt de grundläggande upphandlingsrättsliga principerna.

Malmö stad bestrider bifall till ansökan och anför bl.a. följande. När en byggnad ska uppföras har byggherren att rätta sig efter en mängd olika regelverk, standarder och riktlinjer. I vissa fall är det fråga om lagstadgade regler och krav, i andra fall är det fråga om standardiserade riktlinjer som byggherren själv kan välja om denne vill ansluta sig till eller inte. Vid utformningen av förfrågningsunderlag för uppförandet av en byggnad eller en del av en byggnad är det vanligt att hänvisning sker till sådana olika regelverk, standarder och riktlinjer i syfte att såväl beställaren som entreprenören ska veta vilka krav som ställs. En stor mängd standarder utarbetas på uppdrag av EU-kommissionen. De ska leda fram till att egenskaper deklarerats på ett gemensamt sätt och så att byggprodukter ska kunna cirkulera fritt mellan EU:s medlemsländer. Föremål för harmonisering på detta sätt är provningsmetoder och klassningssystem. Säkerhetsnivån bestäms däremot av varje enskilt medlemsland genom nationella byggregler, i Sverige genom Boverkets byggregler (BBR). SS-EN 54 är en europeisk standardserie som innehåller krav för brandlarmskomponenter. SS-EN 54 gäller även som svensk standard. Om det finns brandlarmskomponenter som ingår i serien får inte andra komponenter användas. Vidare gäller att om en produkt är CE-märkt enligt SS-EN 54 får inte en komponent som inte är CE-märkt enligt standarden användas. SBF 110:6 är ett regelverk avseende branddetekterings- och brandlarmssystem som tagits fram av Svenska Brandskyddsföreningen. Myndigheter som ställer ett automatiskt brandlarm som krav för viss byggnation eller viss verksamhet utfärdar inte några egna regler utan anger normalt sett SBF 110:6 som ett exempel på en acceptabel säkerhetsnivå. Regelverket anger bland annat krav för projektering, installation och underhåll av branddetekterings- och brandlarmssystem som är fast installerade i byggnader.

Byggproduktförordningen behandlar bland annat CE-märkning av byggprodukter. Byggproduktförordningen reglerar hur CE-märkning av vissa produkter ska ske samt anger att produkter som inte uppfyller förordning-

ens krav inte får CE-märkas och att produkter som inte är CE-märkta enligt förordningen inte får användas.

Räddningstjänsten Syd ansvarar för räddningstjänsten i bl.a. Malmö kommun. För att en byggnad ska kunna anslutas till Räddningstjänsten Syd med automatiskt brandlarm krävs att byggnaden uppfyller Räddningstjänsten Syds krav, som i detta fall att anläggningen är godkänd enligt SBF 110:6.

Den nu aktuella totalentreprenaden avser byte av brandlarm inom tre olika byggnader. I samtliga byggnader ska automatiska brandlarm jämte utrymningslarm installeras i enlighet med vad som närmare framgår av respektive teknisk beskrivning. Av den tekniska beskrivningen framgår att kvaliteten på arbetenas utförande väl ska motsvara rubriker i AMA 12 samt att för entreprenaden gäller senaste utgåvorna av Boverkets byggregler gällande BBR-krav, regler för automatisk brandlarmanläggning SBF 110:6 (och i vissa fall SBF 110:7) samt Svenska Brandförsvarsförningens ”Rekommendationer utrymningslarm 2003”. Bakgrunden till Malmö stads kravställning har varit att efterleva såväl vad som anges i Boverkets regler som vad Räddningstjänsten Syd kräver för att ansluta byggnaderna till räddningstjänsten.

Det är inte korrekt att Boverket uppställer krav på att endast punkten 3 SBF 110:6 ska uppfyllas. BBR 20 hänvisar i och för sig till att avsnitt 3 i SBF 110:6 ska efterföljas, men det framgår dock bland annat även att kopia av aktuellt anläggarintyg ska placeras i direkt anslutning till centralutrustning. För att anläggarintyg ska kunna utfärdas krävs att anläggningen uppfyller SBF 110:6 i dess helhet. Av SBF 110:6 framgår således krav på antingen centralutrustning med individuell optisk sektionsindikering eller speciell brandförsvarstablå. För att underlätta räddningstjänstens arbete har Malmö stad ställt krav på integrerad brandförsvarstablå. Vidare kräver

räddningstjänsten att revisionsbesiktning av anläggningarna ska genomföras årligen. För att revisionsbesiktning ska kunna ske krävs bland annat att leveransbesiktning har skett. Leveransbesiktning, och därmed revisionsbesiktning, kan endast ske av anläggningar som installerats enligt SBF 110:6.

För att Malmö stad ska kunna ansluta anläggningen med automatiskt brandlarm till räddningstjänsten är det alltså ett obligatoriskt krav att anläggningen ska vara installerad enligt SBF 110:6. Enligt Malmö stad är kraven på att anläggningen ska uppfylla vad som följer av SBF 110:6, inklusive kravet på integrerad brandförvarstablå, proportionerliga och även i övrigt förenliga med LOU.

Ranpros uppfattning att hänvisningen till SBF 110:6 respektive kravet på integrerad brandförvarstablå inte är upphandlingsrättsligt korrekt är enligt Malmö stad fel. Bestämmelserna i Byggproduktförordningen säger endast att mer långtgående krav inte får lov att ställas när angivna prestanda motsvarar kraven för sådan användning av byggprodukterna i denna medlemsstat. Eftersom de aktuella produkterna, såvitt Ranpros talan får förstås, inte motsvarar nu ställda krav blir bestämmelsen inte tillämplig.

Genom att Malmö stad hänvisar till SBF 110:6 krävs att anläggarintyg upprättas för anläggningen. Det är fel att detta skulle vara ett oproportionerligt krav. Det framgår av såväl Boverkets regler som räddningstjänstens kvalitetsplan att anläggningen ska vara utförd i enlighet med SBF 110:6. SBF 110:6 uppställer krav på att anläggarintyg ska utfärdas och finnas i direkt anslutning till centralutrustningen. Detta krav är således inte något som Malmö stad själv kan förfoga över, utan är nödvändigt för att kunna ansluta anläggningen till räddningstjänsten. Kravet är således även i detta hänseende proportionerligt och även i övrigt förenligt med LOU.

Malmö stads kravställning står inte heller på något sätt i strid med den europeiska standarden SS-EN 54. SS-EN 54 uppställer krav på materiel och prestanda för komponenterna. De krav som Malmö stad uppställer genom hänvisningen till SBF 110:6 rör främst projektering, installation och placering. Vad gäller materiel hänvisar SBF 110:6 till SS-EN 54. SS-EN 54 är endast en produktnorm och saknar information om installation, hur och var en produkt ska placeras. SBF 110:6 och SS-EN 54 reglerar således inte samma sak och kan därför inte vara inbördes motstridiga.

De krav Malmö stad uppställer genom att hänvisa till SBF 110:6, och framför allt kravet på brandförsvarstablå, är således nödvändiga och proportionerliga. Genom SBF 110:6 (och den därtill kopplade standarden SS 3654) föreskrivs hur brandkårsnyckeln ska se ut, var "nyckelhålet" ska sitta, hur och var knappar för räddningstjänstens hantering ska sitta och se ut. På detta sätt ser det likadant ut i alla byggnader som är anslutna till räddningstjänsten och när räddningstjänsten vid ett larm kommer ut på platsen råder det inga tvivel om hur man ska agera eftersom systemet är standardiserat.

Malmö stads förfarande i upphandlingen har inte medfört att Ranpro lidit eller kan komma att lida skada. Ranpro anger att bolaget i sitt sortiment har "Centralutrustning med integrerad brandförsvarstablå och brandkårsnyckel enligt SS 3654 vilken uppfyller kraven i Byggproduktdirektivet och är försedda med CPD/CPR-certifikat samt är märkt enligt kraven i SS 3654". Eftersom Ranpro således har en produkt som uppfyller det uppställda kravet på integrerad brandförsvarstablå har bolaget under alla omständigheter varken lidit eller riskerat att lida skada på grund av Malmö stads ställda krav på att anläggning ska vara utrustad med integrerad brandförsvarstablå. Det finns inget som hindrar Ranpro från att offerera brandlarm som uppfyller de av Malmö stad uppställda kraven, på egen hand eller tillsammans

med underentreprenör. Ranpro har därför inte lidit eller riskerat att lida skada.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 kap. 9 § LOU ska upphandlande myndigheter behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt. Vid upphandlingar ska vidare principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet iakttas.

Enligt 16 kap. 4 och 6 §§ LOU kan förvaltningsrätten pröva om en upphandlande myndighet har brutit mot någon bestämmelse i lagen och, på talan av en leverantör som lidit eller kan komma att lida skada, besluta att en upphandling ska göras om eller får avslutas först sedan rättelse gjorts. Därvid gäller att förvaltningsrätten endast prövar de särskilt angivna frågor som sökanden tar upp.

Förvaltningsrätten, som inte finner skäl att inhämta yttrande från Boverket, gör följande bedömning.

Ett förfrågningsunderlag ska vara så klart och tydligt utformat att en leverantör på grundval av detta kan avgöra vad den upphandlande myndigheten tillmäter betydelse vid upphandlingen och en utvärderingsmodell ska vara så utformad att den är ägnad att leda till ett rättvisande resultat, d.v.s. att det anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt antas. Detta följer också av EU-rättens krav på likabehandling, förutsebarhet och transparens.

Ranpro har i målet anfört att Malmö stads krav i upphandlingen på att brandlarmanläggningen ska vara utförd enligt SBF 110:6 (i vissa fall 110:7) bryter mot Byggproduktförordningen (EU) nr 305/2011 samt den harmoniserade europenormen SS-EN 54-2. Vidare anför Ranpro att kravet

på integrerad brandförsvartablå inte kan anses proportionerligt och även strider mot likabehandlingsprincipen. Enligt Ranpro ställs det genom hänvisningen till SBF 110:6 automatiskt krav på att den efterfrågade utrustningen utöver den obligatoriska CE-märkningen måste genomgå ytterligare "svenskt intygande" vilket enligt bolaget strider mot Byggproduktförordningen, LOU samt de grundläggande upphandlingsrättsliga principerna. Ranpro har uppgivit att bolaget lidit eller kan komma att lida skada på grund av de aktuella kraven eftersom man utestängs från att lägga anbud på grund av kravet på svensk certifiering utöver den obligatoriska europeiska CE-märkningen.

När det först gäller frågan om nu aktuella krav strider mot reglerna i Byggproduktförordningen (EU) nr 305/2011 kan förvaltningsrätten konstatera att syftet med dessa regler gällande bl.a. CE-märkning är att se till att tillförlitliga uppgifter om prestanda gällande byggprodukter anges och att reglerna inte formulerats med utgångspunkt i upphandlingsreglerna. Enligt förvaltningsrättens mening är det i målet inte visat att Byggproduktförordningens bestämmelser hindrar en upphandlande myndighets möjlighet att vid en offentlig upphandling ställa mer långtgående krav på en efterfrågad produkt än vad som anges i förordningen. Förvaltningsrätten kan härvid även konstatera att en upphandlande myndighet har stor frihet när den närmare bestämmer föremålet för upphandlingen. De krav som myndigheten ställer upp får dock inte strida mot LOU och de grundläggande principerna om likabehandling, icke-diskriminering och proportionalitet.

Av aktuellt förfrågningsunderlag framgår att den aktuella entreprenaden avser projektering, leverans och installation av kompletta och driftfärdiga anläggningar för brand- och utrymningslarm. I den tekniska beskrivningen framgår under punkten 6 "El- och telesystem" att kvaliteten på arbetenas utförande väl ska motsvara rubriker i AMA 12 samt att för entreprenaden gäller senaste utgåvorna av Boverkets byggregler gällande BBR-krav, reg-

ler för automatisk brandlarmanläggning SBF 110:6 (och i vissa fall SBF 110:7) samt Svenska Brandförsvarsföreningens "Rekommendationer utrymningslarm 2003". I SBF 110:6 anges krav på antingen centralutrustning med individuell optisk sektionsindikering eller speciell brandförvarstablå av svensk standard samt att nytt anläggarintyg ska utfärdas för anläggningen.

Av utredningen i målet framgår att Malmö stad genom hänvisning till SBF:s regler ställt krav på integrerad brandförvarstablå av svensk standard med nytt anläggarintyg. Som skäl har myndigheten angett att man för att kunna ansluta anläggningen med automatiskt brandlarm till räddningstjänsten så krävs att anläggningen ska vara installerad enligt SBF 110:6. Detta för att underlätta för räddningstjänsten då det härigenom ser likadant ut i alla byggnader och det när räddningstjänsten vid ett larm kommer ut på platsen inte råder några tvivel om hur räddningstjänsten ska agera eftersom systemet är standardiserat. Enligt förvaltningsrättens mening kan det aktuella kravet på brandförvarstablå med anläggarintyg anses vara motiverat med hänsyn till människors liv och hälsa även om, såsom Ranpro anfört, i vissa fall den tekniska åtgärdsservicen sker efter eller i samband med att räddningstjänsten avslutar sitt uppdrag. Det får därför enligt förvaltningsrättens mening anses vara berättigat att ställa upp det aktuella kravet i förfrågningsunderlaget. Förvaltningsrätten kan inte heller finna att det i målet är visat att kravet skulle strida mot likabehandlingsprincipen på ett sådant sätt att Ranpro kan anses lida eller riskera att lida skada.

Sammanfattningsvis är det således förvaltningsrättens bedömning att de i förfrågningsunderlaget nu aktuella kraven inte kan anses strida mot reglerna i Byggproduktförordningen (EU) nr 305/2011 och inte heller kan anses bryta mot LOU eller någon av de grundläggande upphandlingsrättsliga principerna om likabehandling, icke-diskriminering och proportionalitet. Vid sådana förhållanden ska Ranpros ansökan om överprövning avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1B LOU)

Ola Brändström

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar *prövningstillstånd* om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om *prövningstillstånd* inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att *prövningstillstånd* bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få *prövningstillstånd*
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.